

วิธีที่อิสราเอลขโมยคลังอาวุธนิวเคลียร์ และสหรัฐช่วยปกปิดอย่างไร

การก้าวขึ้นเป็นรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ของอิสราเอลไม่ใช่ชัยชนะของนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการกระทำที่คำนวณไว้อย่างรอบคอบ—โดยเฉพาะการรักษากยูเรเนียมเกรดอาวุธที่มีการเสริมสมรรถนะสูง (HEU) 100–300 กิโลกรัมจากสหรัฐอเมริกาในช่วงทศวรรษ 1960 กรณี NUMEC ถือเป็นคดีขโมยนิวเคลียร์ที่ร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ เช่นเดียวกับการโจมตี **USS Liberty** ในปี 1967 ซึ่งมีหลักฐานชัดเจนว่าอิสราเอลจงใจโจมตีเรือสอดแนมของสหรัฐ การขโมยวัสดุนิวเคลียร์ของอเมริกาถูกฝังกลบภายใต้ชั้นของการปฏิเสธเชิงกลยุทธ์ แรงกดดันทางการเมือง และภูมิคุ้มกันทางการเมือง

บทความนี้เผยให้เห็นว่าอิสราเอลขโมยยูเรเนียมที่ใช้ขับเคลื่อนคลังอาวุธนิวเคลียร์ของตนอย่างไร ลักลอบขนส่งวัสดุโดยไม่ถูกตรวจจับได้อย่างไร และยังคงโกหกเกี่ยวกับสถานะนิวเคลียร์ของตนต่อไป—โดยได้รับการสนับสนุนจากความร่วมมือของสหรัฐและหลักนิยมนานโยบายต่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับความเจ็บมากกว่าความรับผิดชอบ

กรณี NUMEC: ยูเรเนียมของอเมริกา, ระเบิดของอิสราเอล

กรณีของ **Nuclear Materials and Equipment Corporation (NUMEC)** ในเมืองอพอลโล รัฐเพนซิลเวเนีย ถูกอ้างถึงมานานว่าเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการอาวุธนิวเคลียร์ของอิสราเอล ระหว่างปี 1957 ถึงกลางทศวรรษ 1970 ยูเรเนียม HEU จำนวน 200 ถึง 600 ปอนด์ (90–270 กก.) หายไปจากโรงงานนี้ ประธานของ NUMEC **Zalman Shapiro** มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยข่าวกรองของอิสราเอล ในปี 1968 ตัวแทนของอิสราเอล รวมถึง **Rafi Eitan**—ซึ่งต่อมาเป็นที่รู้จักจากการจัดการปฏิบัติการจารกรรมของ Jonathan Pollard—ได้เยี่ยมชม NUMEC เอตัน ซึ่งขณะนั้นมีข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบอาวุธนิวเคลียร์ของสหรัฐ อยู่ในตำแหน่งที่สมบูรณแบบในการประสานงานการโอนยูเรเนียม

การประเมินของ CIA ที่ถูกปลดจากชั้นความลับและรายงานของ GAO ในปี 2010 ยืนยันการหายไปของวัสดุ โดยบ่งชี้อย่างชัดเจนว่ามันถูกส่งไปยังเครื่องปฏิกรณ์ **Dimona** ของอิสราเอล ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการอาวุธของประเทศ ในปี 1967 อิสราเอลมีอาวุธนิวเคลียร์ที่พร้อมใช้งานอย่างน้อยสองชิ้น ซึ่งใช้เพื่อยับยั้งการแทรกแซงของชาติอาหรับในช่วงสงครามหกวัน สิ่งเหล่านี้ไม่มีทางเป็นไปได้หากไม่มียูเรเนียมของอเมริกา—ที่ถูกขโมยอย่างโจ่งแจ้ง

การลักลอบขนยูเรเนียม: ฟิสิกส์ของอาชญากรรมที่สมบูรณแบบ

การลักลอบขน HEU ในช่วงทศวรรษ 1960 และ 1970 นั้นง่ายกว่าที่คนส่วนใหญ่คิด ยูเรเนียม-235 ปล่อยรังสีแกมมาออกมาในระดับที่ต่ำมากเนื่องจากมีครึ่งชีวิตยาว (~704 ล้านปี) ตัวอย่าง HEU ขนาด 20 กก. หากถูกขนส่งในรูปของยูเรเนียมไดออกไซด์ (UO₂) จะผลิตกิจกรรมแกมมาประมาณ 1.49×10^7 Bq—ซึ่งเล็กน้อยเมื่อเทียบกับรังสีพื้นหลังเมื่อมีการป้องกันอย่างเหมาะสม

โดยใช้กฎการลดทอนแบบเอกซ์โพเนนเชียล:

- $I/I_0 = e^{(-\mu x)}$ โดย $\mu \approx 1.64 \text{ cm}^{-1}$ และ $x = 18.2 \text{ cm}$ ให้ผลลัพธ์เป็นปัจจัยการลดทอน $\sim 10^{-13}$
- สิ่งนี้ลด $1.49 \times 10^7 \text{ Bq}$ ลงเหลือ **$\sim 1.49 \text{ Bq}$ ที่มีผล**
- ที่ระยะ 10 ซม. อัตราการได้รับรังสีคือ $\sim 0.00001 \text{ } \mu\text{Sv/h}$ —เพียง **3.65% ของปริมาณรังสีพื้นหลังตามธรรมชาติ** ($\sim 0.000274 \text{ mSv/h}$)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้ส่งสารสามารถบินจากนิวยอร์กไปยังเทลอาวีฟพร้อมยูเรเนียม 20 กก. ในกระเป๋าเดินทางโดยไม่ทำให้เกิดการเตือนภัย—โดยเฉพาะในยุคที่ไม่มี **เครื่องตรวจจับรังสี** และมีการตรวจสอบสินค้าน้อยมาก การขนส่งทางทะเลหรือกระเป๋าทางการทูตจะยิ่งตรวจจับได้ยากขึ้น การส่งของขนาดเล็กหลายครั้งสามารถขนส่งปริมาณที่ถูกขโมยทั้งหมดได้อย่างง่ายดายในเวลาไม่กี่เดือน

ความกำกวมโดยเจตนา: นโยบายแห่งการหลอกลวง

อิสราเอลไม่เคยยอมรับว่าครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ แต่ยึดมั่นในนโยบายของ “ความกำกวมโดยเจตนา” ที่ไม่ใช่ความทึบแสงเชิงกลยุทธ์ มันคือการหลอกลวงที่คำนวณไว้

การแก้ไข Symington (22 U.S.C. § 2799aa-1) ห้ามการให้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศของสหรัฐแก่ประเทศใด ๆ ที่ค้าขายเทคโนโลยีอาวุธนิวเคลียร์นอกสนธิสัญญาไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (NPT) อิสราเอลไม่ได้ลงนามในสนธิสัญญานี้ ในทางทฤษฎี นี่ควรทำให้อิสราเอลไม่มีสิทธิ์รับความช่วยเหลือทางทหารจากสหรัฐ ในทางปฏิบัติ อิสราเอลได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐ **3.8 พันล้านดอลลาร์ต่อปี**—โดยข้ามข้อกำหนดทางกฎหมายด้วยการยกเว้นของประธานาธิบดีต่อเนื่องกันโดยอ้างเหตุผล “ความมั่นคงแห่งชาติ”

เช่นเดียวกับที่รัฐบาลสหรัฐ **จัดชั้นความลับการโจมตี USS Liberty**—แม้จะมีบันทึกของ NSA และคำบอกเล่าของผู้รอดชีวิตที่พิสูจน์ว่าการโจมตีนั้นเป็นไปโดยเจตนา—หน่วยงานของสหรัฐในช่วงทศวรรษ 1970 ได้ระงับการสืบสวนเกี่ยวกับ NUMEC **คณะกรรมการพลังงานปรมาณู, FBI, และ CIA** ล้วนถูกกดดันให้ลดทอนการมีส่วนร่วมของอิสราเอล เติ่นยังคงดำรงตำแหน่งอาวุโสในหน่วยข่าวกรองของอิสราเอล โดยไม่เคยถูกสอบสวนโดยหน่วยงานของสหรัฐ

USS Liberty และ NUMEC: กรณีคู่ขนานของการได้รับภูมิคุ้มกัน

เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 1967 ระหว่างสงครามหกวัน เครื่องบินรบและเรือตอร์ปิโดของอิสราเอลโจมตี **USS Liberty** ซึ่งเป็นเรือข่าวกรองของสหรัฐที่ระบุตัวตนชัดเจนในน่านน้ำสากล ชาวอเมริกัน 34 คนเสียชีวิต ผู้รอดชีวิต การสื่อสารที่ถูกดักฟัง และรายงานหลังเหตุการณ์ยืนยันว่าอิสราเอลรู้ว่ากำลังโจมตีเรือของสหรัฐ อย่างไรก็ตาม เพื่อรักษาพันธมิตรสหรัฐ-อิสราเอล เหตุการณ์นี้ถูก **ประกาศว่าเป็น “อุบัติเหตุอันน่าสลด”** และถูกกลบเกลื่อนอย่างรวดเร็ว

NUMEC ทำตามรูปแบบเดียวกัน: หลักฐานสถานการณ์ที่ชัดเจน การปฏิเสธจากอิสราเอล ความเงียบจากรัฐบาลสหรัฐ และไม่มีการรับผิดชอบ ในทั้งสองกรณี ความจริงถูกเสียสละเพื่อ “ความเป็นหุ้นส่วนเชิงกลยุทธ์”

การปฏิเสธและผลกระทบระดับโลก

การปฏิเสธของอิสราเอลในการยอมรับคลังอาวุธนิวเคลียร์ของตนมีผลกระทบในวงกว้าง มันทำให้ตะวันออกกลางไม่มั่นคงโดยการปลุกต้นคู่ต่อสู้อย่าง **อิหร่าน** ให้แสวงหามาตรการป้องกันของตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยให้อิสราเอล **กำหนดนโยบายไม่แพร่ขยาย** ในขณะที่ดำเนินการอยู่นอกกรอบของ NPT อย่างสมบูรณ์

ยิ่งไปกว่านั้น การวิพากษ์วิจารณ์นโยบายนิวเคลียร์ของอิสราเอลมักถูกปฏิเสธว่าเป็นการต่อต้านยิวตาม **คำจำกัดความของ IHRA** ซึ่งทำให้การสอบสวนที่ถูกต้องตามกฎหมายและการแจ้งเบาะแสต้องหยุดชะงัก ผลลัพธ์คือรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ที่ดำเนินการโดยไม่มีการตรวจสอบ ไม่มีความรับผิดชอบ และมีภูมิคุ้มกันทางการทูตอย่างเต็มที่

สรุป: อาชญากรรมที่ไม่ถูกลงโทษซึ่งกำหนดรูปแบบภูมิภาค

ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2025 การขโมยยูเรเนียมของอเมริกาและการปกปิด **กรณี NUMEC** ยังคงไม่ได้รับการแก้ไข เช่นเดียวกับการโจมตี **USS Liberty** ทั้งสองสะท้อนความจริงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น: เมื่อการกระทำของอิสราเอลขัดแย้งกับกฎหมายหรือค่านิยมของสหรัฐ วอชิงตันมักเลือกความเงียบมากกว่าความยุติธรรม

การขโมยยูเรเนียมไม่เพียงแต่เป็นไปได้—มันถูกดำเนินการ Boseการและถูกละเลย รังสีมีขนาดเล็กเกินไปที่จะตรวจจับได้ ค่าใช้จ่ายทางการเมืองของการเพิกเฉยหน้ามีสูงเกินไป อิสราเอลสร้างคลังอาวุธลับบนวัสดุที่ถูกขโมยและโลก—โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา—เลือกที่จะมองไปทางอื่น

ความเงียบนี้ไม่ใช่แค่การสมรู้ร่วมคิด มันคือนโยบาย